

a vasútvonalig tart a lelőhely (minden bizonnyal összeér a már félig feltárt Páty, Malom-dűlőben lévő teleppel a vasút és az M1 út túloldalán). Dél felé majdnem elér a lakóparkig, a nyilvántartott 9. lelőhelyig. A köves sáv nem tart addig, kerámia elég kevés volt, így bizonytalan, összeér-e a két lelőhely.

A szobor lelőhelyén, a patak menti nádas sávtól mérve 13 m-re nyitottunk egy 1×1 m-es szondát. A felső 55 cm-ben köves szántott humusz volt, alatta sárga altalaj, objektum nem jelentkezett. A szobor a megtaláló elmondása szerint kb. 15 cm mélységben feküdt. Valószínűleg egy már szétszántott kőépülethez tartozott.

Munkatársak: Mali Antal, Boruzs Katalin, Laczkó Sándorné, Túry Miklós.

OTTOMÁNYI KATALIN

63. Biatorbágy határa

(Pest megye) Ő, U, B

2009 folyamán régészeti hatástanulmányok készítéséhez az alábbi lelőhelyek állapotfelmérő bejárását végeztem el. A bejárás célja az ismert és új lelőhelyek lokalizálása, kiterjedésük pontosítása és állapotuk meghatározása volt. Leletet nem gyűjtöttem.

Disznó-lapos (MRT 7. k. 1/16 lh., KÖH 9977): A lelőhely a Bia-tóba torkolló patak Ny-i partján emelkedő domb D-i lejtőjén, egész a dombtetőig húzódik. Az MRT által jelölt viszonylag nagy területen, a sarjadó gabonában csekély intenzitással bronzkori cserepeket figyeltem meg. A leletek főként a domb lábánál sűrűsödtek, miközben a dombtetőn csak alig néhány edénytöredék hevert. Ez valószínűleg a talaj felszínén is megfigyelhető erózióval magyarázható: az intenzív mezőgazdasági művelés következtében a domb tetejéről a barna termőtalaj erősen lekopott és már a löszös-agyagos altalajt szántják.

Kő-domb (MRT 7. k. 34/15 lh., KÖH 10011): 1976-ban az MRT terepbejárása során beszámoltak róla, hogy a vasútvonal építésénél régészeti leletek kerültek elő. Az MRT által megjelölt területen ma a vasútállomás található, amelynek jelenlegi állapotából kitűnik, hogy a korábbi építkezések során végzett földmunkákkal jelentősen bolygathatták, akár meg is semmisíthették a régészeti lelőhelyet. Ezekhez a munkákhoz kapcsolódóan régészeti tevékenység nem történt, ezért a lelőhely állapotára és a bolygatás mértékére vonatkozóan nincs adatunk. A terület beépítettsége miatt ma már felszíni lelőhely-lokalizációra nincs lehetőség, vagyis a lelőhely kiterjedése és állapota kizárólag helyszíni bejárással nem határozható meg.

Vasútállomás (KÖH 71961): A bejárás során lokalizált lelőhely a biatorbágyi vasútállomástól ÉNy-i irányban, a vasút és az 1. sz. út között található. Ezen a szántón újkőkori kerámiatöredékek gyűjthetők. Az őskori település eredetileg a mai vasút helyén is folytatható, de a lelőhely ezen részét a vasút bevágásával már korábban elpusztították. A közepes intenzitású

lelőhely még bolygatatlan területe a szemle alkalmával ugaron volt, de beépítését a közeljövőben tervezik. Az újonnan lokalizált lelőhelynek a Kő-domb lelőhelyhez való viszonya az MRT térképe alapján nem kérdéses: valószínűleg két külön lelőhellyel van dolgunk.

TANKÓ KÁROLY

64. Bihartorda, Rózsa-határ

(KÖH 67455)

(Hajdú-Bihar megye) Á

2009. november 30-án és december 1-jén a Hajdú-Bihar Megyei Múzeumok igazgatósága régészeti próbafeltárást végzett a Bihartorda és Bihardancsháza között tervezett ivóvízvezeték nyomvonalára eső lelőhelyen. Az ismeretlen korú temetőt rejtő lelőhely egy 80–100 m átmérőjű, kb. 50 cm relatív magassággal rendelkező, alacsony, ovális dombocskára és közvetlenül a Bihartordát Bihardancsházával összekötő országút D-i oldala mellett található. Az országút É-i árka mellett húzódó nyomvonalon 1,5 m szélességben és 100 m hosszúságban kutattunk. A kinyitott kutatóárokban 70–80 cm mélységben értük el az altalajt. A szondában régészeti jelenségeket nem találtunk.

December 10-én műszeres lelőhely-felderítést végeztünk az országúttól D-re eső kis dombocskán. Ezen a területen lucernavetésben, a dombocskára közepe táján, több helyen emberi csontokat észleltünk és 10 cm-es mélységben egy bronzból öntött, kerek, rovátkolt külső peremű gyűrűt találtunk. Ugyanilyen gyűrűk ismertek a Püspökladány, Eperjes-völgy nevű lelőhely 10–11. századi, köznépi sírjaiból. Mivel más lelet nem ismert a lelőhelyről, ezért jelenlegi ismereteink szerint, egyetlen bronzgyűrű alapján, a temető, vagy temetkezés kora a 11. századra datálható. A lelőhely korának, kiterjedésének pontosabb és biztonságosabb meghatározása, csak újabb feltárások után végezhető el.

Munkatárs: Bacskai István ásatási technikus. A geodéziai felmérést az Archeodata Bt. végezte.

SZOLNOKI LÁSZLÓ

65. Boba, Metszész-dűlő

(KÖH 48650)

(Vas megye) B

A lelőhely a szabályozott Marcal folyó jobb partján, részben alacsony fekvésű, részben egy dombhátszerű kiemelkedésen fekszik. A területet vizenyős helyet kedvelő növényzet fedi. 2009. április 6–28. között a Boba–Ukk vasútszakasz korszerűsítéséhez kapcsolódóan végeztünk megelőző régészeti kutatást (096/1–2 hrsz.). A humuszolás után, az alacsonyabban fekvő szinten, a felületen is megjelent a talajvíz. A műholdas felvételeken jól látszik egy egykor széles ívben kanyargó folyó medre, melynek egy szakaszát sikerült a felületen is megfigyelni. Mélyebb fekvése, agyagos, vizenyős altalaj jelezte. A település objektumai azonban ebben a mederszerű